

Nr 1087

Av fru Ryding och fru Marklund, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 37, med förslag till lag om ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 37 föreslås ändring av lagen den 25 maj 1962 om allmän försäkring, så att kvinna skall få utföra förvärvsarbete under tillhoppa högst 30 dagar utan att rätten till tilläggssjukpenning i anledning av barnsbörd för återstående ledighetstid därför går förlorad.

De gamla bestämmelserna i lagen har skapat mycken irritation och många problem, och det är därför tillfredsställande att en uppmjukning sker och en ändring av lagen kommer till stånd.

Vad vi däremot inte anser vara tillfredsställande är att departementschefen i propositionen föreslagit en begränsning till 30 dagar, då kvinnan skall få möjlighet att utföra förvärvsarbete. I likhet med vad LO och SACO framhåller i sina remissyttranden vill vi vända oss emot en fast gräns och förordar därför alternativ 2 av de tre olika alternativ som familjepolitiska kommittén presenterat. Detta alternativ innebär att helt slopa bestämmelserna att avbrott i ledigheten från förvärvsarbete utesluter från rätt till fortsatt tilläggssjukpenning i anledning av barnsbörd.

Detta betyder således att kvinnan skulle vara berättigad till tilläggssjukpenning för varje dag som hon avhåller sig från förvärvsarbete och å andra sidan skulle hon uteslutas från rätt till tilläggssjukpenning för varje dag som hon haft förvärvsarbete. Vi anser det vara riktigast att i så individuella fall det här kan bli fråga om överlåta åt kvinnan själv att bestämma det antal dagar av 180 möjliga, som hon önskar vara borta från arbetet och uppbära tilläggssjukpenning. Vi vill också helt instämma i de synpunkter bl. a. LO fört fram i sitt remissvar, att icke minst av rättviseskäl finns det fog för att överlåta åt kvinnan själv att med iakttagande av arbetarskyddslagens bestämmelser få avgöra det antal dagar som hon önskar förvärvsarbete.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen beslutar antaga Kungl. Maj:ts proposition nr 37 med den ändringen att 3 kap. § 13 i lagen av den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring får följande lydelse:

3 kap.

13 §.

Även om — — — — — 1 kap. § 4.

Sjukpenningen utgår tidigast från och med den sextionde dagen före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och senast från och med förlossningsdagen. Sjukpenningen utgår endast för dag då kvinnan avhåller sig från förvärvsarbete och längst till etthundraåttio dagar efter förlossningen eller efter den tidigare dag, då sjukpenningen började utgå. Från och med den trettionde dagen efter förlossningsdagen utgår sjukpenning endast om kvinnan har eller på grund av sjukdom är förhindrad att hava barnet i sin vård.

Sjukpenning för — — — — — annat föranleda.

Till sjukpenning — — — — — ej barntillägg.

Stockholm den 9 april 1969

Gunvor Ryding (vpk)

Eivor Marklund (vpk)

1969-04-09
 Sjukpenning
 13 §
 1 kap. § 4
 Sjukpenningen utgår tidigast från och med den sextionde dagen före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och senast från och med förlossningsdagen. Sjukpenningen utgår endast för dag då kvinnan avhåller sig från förvärvsarbete och längst till etthundraåttio dagar efter förlossningen eller efter den tidigare dag, då sjukpenningen började utgå. Från och med den trettionde dagen efter förlossningsdagen utgår sjukpenning endast om kvinnan har eller på grund av sjukdom är förhindrad att hava barnet i sin vård.
 Sjukpenning för — — — — — annat föranleda.
 Till sjukpenning — — — — — ej barntillägg.
 Stockholm den 9 april 1969
 Gunvor Ryding (vpk) Eivor Marklund (vpk)